

N. A. Rimski-Korssakov,

kelle loomingust „Maiöö“ „Tsaarimõrsja“ kõrval on teine ooper „Estonia“ laval, sündis 1844. a. Novgorodi kubermangus. Perekonna traditsioone aus pidades astus Peterburi merekooli ja tegeles juba sel ajal ka muusikaga tšellist Uhlingi ja pianist Kanille juhatusel.

Tema suureks mõjutajaks oli nn. „Могучая кучка“ (Balakirev, Mussorgski, Cui ja Borodin), kus kujunes tema kunstiline suund. Peamiselt täiendas ta oma muusikalist haridust ise, millepärast teda tihti on nimetatud iseõppijaks. 1871. a. kuni surmani (1908) oli Peterburi konservatooriumi instrumentatsiooni klassi professoriks ja tema käe all õppisid paljud nimekad heliloojad (Glasunov, Ljadov, Arenski, Ippolitov-Ivanov, Grečaninov, Stravinski, Steinberg jt.). Ka enamik meie vanema generatsiooni heliloojaid õppisid R.-K. juures.

Rimski-Korssakovi tugevamaks küljeks on orkestri koloriit ja värving. Ta harmoonia on suure originaalsuse ja värskusega. Vähem õnnestunum on meloodika, kuid siin tuššeerib seda erakordne meisterlikkus vene rahvaviiside ümbertöötuse käsitamises.

Enamikule oma ooperitest kirjutas ta libretod ise. Kogusummas on R.-K. loonud 15 ooperit.

Mai öö sisust.

„Mai öö“ on R.-K. teine ooper ja tuli esiettekandele 1880. a. Peterburi Maria teatris.

I VAATUS

algab suure kooriga. Poisid ja tüdrukud viidavad oma õhtupoolikut laulu ja mänguga. On nelipühieelne laupäev ja terve küla noorsugu on jalul. Levko tuleb oma armsama Hanna majakese juurde ja kutsub teda laulukesega kohtamisele. Kuid ka Levko isa, külapea, armastab veel vanas eas tiivaripsutamist ja pärast Levko lahkumist püüab temagi Hanna juures õnne. Selle kavatsuse ajab nurja Levko ühes sõpradega, ja vaatuse lõpus räägitaksegi kokku öiseks salanõuks külapea vastu.

II VAATUSE

1-ses pildis kohtame uusi tegelasi: naiseõde ja viinapõletajat. Harutatakse külapea juures viinavabriku käimapanemist. Seal ilmubki Levko oma sõpradega. Kõigil on kasukad seljas, kuid vooder väljaspool. Kiviga lüüakse aken sisse ja tehakse vanadele kolli. Külapea vannub hirmsat kättemaksu, kuid suures segaduses pääseb Levko põgenema ja vangikongi suletakse hoopis naiseõde.

2. pildis näeme külapead, viinapõletajat ja kirjutajat järjekordses seikluses. Kirjutaja maja juures luuravad nad ümberpööratud kasukaga vembutegijat (Levkot). Kuid ka seekord on saatus neile vastu. Levko asemel satub küüsi jällegi naiseõde. Vaatus lõpeb käsuga külapealt: rõõvel, kas elusalt või surnult kinni püüda ja üldse igaüks, kes tänaval liigub.